

דְּלַעֲיֵלָא, אִף הוּא לְתַתָּא כְּגוֹנָא דְאַנּוּן תִּרִין סְטָרִי.
 וּמָאן אַנּוּן. נְצַח וְהוֹד. כְּגוֹנָא דְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דְּלַעֲיֵלָא.
 וּבְלָהוּ דְרִגִין אַחֲדוֹן דָּא בְדָא דְכְּתִיב, (תהלים צט) מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי וּשְׂמוּאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ. דְּהָא שְׂתִית
 סְטָרִין אַתְּבָלִילוּ וְאַחֲדוֹן דָּא בְדָא.

כְּמָה דְאַלִין אַחֲדוֹן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּשְׂמוּאֵל, אוֹף הָכִי
 אַחֲדוֹן (ס"א דָּא בְדָא) יַעֲקֹב מֹשֶׁה וְיוֹסֵף. יַעֲקֹב
 מְאָרִיָּה דְבֵיתָא. מוֹת יַעֲקֹב נָטַל מֹשֶׁה בֵּיתָא וּמִנֵּי לָהּ
 בְּחַיָּו. יוֹסֵף עַל יְדֵי דִיעֲקֹב וּמֹשֶׁה הָוָה צְדִיק. (ומתרווייהו
 לָא שְׂמִשּׁוּ בֵּיתָא אֱלָא בְּיוֹסֵף בְּגִין דְּהָוָה צְדִיק).

יַעֲקֹב בְּיוֹסֵף נָטַל בֵּיתָא דְכְּתִיב, (בראשית לז) אֵלֶּה
 תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף. מֹשֶׁה לָּא שְׂמִישׁ בָּהּ עַד
 דְּנָטַל לִיָּהּ לְיוֹסֵף. בְּדַ נְפֻקַת שְׂכִינְתָּא מִן גְּלוּתָא לָא
 יָכִיל לְאַזְדוּוּנָא בָּהּ אֱלָא בְּיוֹסֵף דְכְּתִיב, (שמות יג) וַיִּקַּח

לשון הקודש

ושמואל - כִּף גַּם אַחֲוִיָּים יַעֲקֹב מֹשֶׁה
 וְיוֹסֵף. יַעֲקֹב בַּעַל הַבֵּית. מֵת יַעֲקֹב - נָטַל
 מֹשֶׁה אֶת הַבֵּית, וְצוּה אֹתָהּ בְּחַיָּו. יוֹסֵף
 עַל יְדֵי יַעֲקֹב וּמֹשֶׁה הָיָה צְדִיק. וּשְׂנִיָּהֶם לָא

שְׂמִישּׁוּ הַבֵּית אֱלָא בְּיוֹסֵף, בְּגַלְל שְׁתֵּיָה צְדִיקוֹ.
 יַעֲקֹב בְּיוֹסֵף לָקַח אֶת הַבֵּית, שְׂכִינְתוֹב
 (בראשית לז) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף. מֹשֶׁה
 לָא שְׂמִישׁ בָּהּ עַד שְׁלָקַח אוֹתוֹ אֶת יוֹסֵף.

מה משה ואהרן בשני צדדים שלמעלה
 - גם הוא למטה כמו שאותם שני
 הצדדים, ומי הם? נצח והוד, כמו שמשה
 ואהרן שלמעלה. וכל הדרגות אחוזות זו
 בזו, שכתוב (שם צט) מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי
 וּשְׂמוּאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ. שְׁהָרִי שֵׁשֶׁה
 צְדָדִים נְכַלְלוּ וְאַחֲוִיָּים זֶה בְּזֶה.
 כְּמוֹ שְׂאֵלָה אַחֲוִיָּים, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

מִשָּׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ. אִמְאֵי כְּתִיב עִמּוֹ. אֵלֶּא
 גּוֹפָא לֹא אֶזְדְּוֹג בְּנוֹקְבָא עַד דְּאֶזְדְּוֹג בְּחַדֵּי בְרִית.
 וְעַל דָּא מִשָּׁה נָטַל לִיהּ לְיוֹסֵף עִמּוּתָהּ. פִּינּוּן דְּהָוָה
 עִמּוּתָהּ שְׂמִישׁ בְּנוֹקְבָא כְּדָקָא יְאוּת. וּבְגִין כֶּף יַעֲקֹב
 מִשָּׁה וְיוֹסֵף בְּחָדָא אֶזְלִי.

יַעֲקֹב מִית וְגוֹפִיהּ אָעִלוּ לִיהּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. יוֹסֵף
 מִית גּוֹפִיהּ לֹא אֶתְקַבֵּר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא אֵלֶּא
 גְּרַמּוּי. מִשָּׁה (מִית) לֹא הָאֵי וְלֹא הָאֵי. אִמְאֵי. אֵלֶּא
 יַעֲקֹב בַּעֲלָהּ קְדַמָּא דְּמִטְרוֹנִיתָא הָוָה. מִית יַעֲקֹב
 אֶזְדְּוֹגָא בֵּיהּ בְּמִשָּׁה. וּבְעוֹד דְּהָוָה מִשָּׁה בְּהָאֵי עָלְמָא
 מְנִי לָהּ בְּדָקָא יְאוּת וְאִיהוּ הָוָה בַּעֲלָהּ תְּנִינָא. יַעֲקֹב
 אָעִילוּ לִיהּ לְאַרְעָא קְדִישָׁא גּוֹפִיהּ שְׁלִים בְּגִין דְּאִיהוּ
 גּוֹפָא. יוֹסֵף גְּרַמּוּי וְלֹא גּוֹפִיהּ בְּגִין דְּגְרַמּוּי אַעֲוֹן חֵיִלּוּן
 וּמִשְׁרִיין דְּלַעֲיָלָא וְכֻלְהוּ נִפְקִי מִתְּהוּא צְדִיק. וְצְדִיק

לשון הקודש

הקדושה. יוסף מת, גופו לא נקבר בארץ
 הקדש, אלא עצמותיו. משה ומתן - לא
 זה ולא זה, למה? אלא יעקב בעלה
 הראשון של הגבירה הנה. מת יעקב -
 הזדווגה במשה. ובעוד שמשה הנה
 בעולם הזה, צוה אותה פראוי, והוא הנה
 בעלה השני. את יעקב הכניסו לארץ
 הקדושה כשגופו שלם, בגלל שהוא גוף.
 יוסף - עצמותיו ולא גופו, בגלל

כשיצאה השכינה מהגלות, לא יכול
 להזדווג בה, רק ביוסף, שבתוב (שמות יא)
 ויקח משה את עצמות יוסף עמו. למה
 בתוב עמו? אלא גוף לא מזדווג בנקבה
 עד שמזדווג עם הברית. ועל זה משה לקח
 לו את יוסף עמו. פינן שהיה עמו, שמש
 בנקבה פראוי. ולכן יעקב משה ויוסף
 הולכים באחד.
 יעקב מת, וגופו הכניסו אותו לארץ

עֲבָאוֹת אֶקְרִי. מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּכָל עֲבָאוֹת וּמִשְׁרִיין
עֲלָאין מִנִּיה נִפְקִין. וְעַל דָּא גְרַמְוֵי דְאֲנֹן עֲבָאוֹת
אֲעֵלוּ בְּאַרְעָא.

מֹשֶׁה הָוָה לְבַר וְלֹא עָאֵל תַּמָּן לָא גּוֹפִיָה וְלֹא
גְרַמְוֵי אֲלֵא אֲעֵלַת שְׂכִינְתָא בְּאַרְעָא. בְּתַר
דְּמִית מֹשֶׁה וְאֶתְהַדְרַת לְבַעֲלָה קַדְמָאָה וְדָאֵי אִיהוּ
יַעֲקֹב. מִכָּאן נּוֹקְבָא דְאֶתְנַסִּיבַת בְּתַרִּין, בְּהַהוּא עֲלֵמָא
אֶתְהַדְרַת לְקַדְמָאָה. מֹשֶׁה הָוָה לְבַר פִּינּוֹן דְּבַעֲלָה
קַדְמָאָה הָוָה בְּאַרְעָא.

מֹשֶׁה זָכָה בְּחַיֵּיו מַה דְּלֹא זָכָה בֵּיה יַעֲקֹב. יַעֲקֹב
שְׂמִישׁ בָּהּ בְּהַהוּא עֲלֵמָא, מֹשֶׁה בְּהַאֵי עֲלֵמָא.
וְאֵי תִימָא דְגַרְרֵינוּ דְּמֹשֶׁה הָוָה. לָאוּ הָכִי. אֲלֵא כִּד
נִפְקִי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם מִסְטָרָא דִּיּוֹבְלָא הָוָה. וְכָל

לשון הקודש

שנשאת לשנים באותו העולם, היא
חוזרת לראשון. משה היה בחוץ, פִּינּוֹן
שבעלה הראשון היה בארץ.
משה זכה בחייו מה שלא זכה בו יעקב.
יעקב שמש בה באותו עולם, ומשה
בעולם הזה. ואם תאמר שזה היה
החפרון של משה - לא כדו! אלא
בשניצאו ישראל ממצרים, מצד היובל
היה, וכל אותם ששים רבוא היו מעולם

שעצמות הם עבאות ומחנות שלמעלה,
וכלם יוצאים מאותו צדיק. והצדיק נקרא
עבאות. מה הטעם? בגלל שכל עבאות
ומחנות עליונים יוצאים ממנו, ועל זה
עצמותיו, שהן עבאות, נכנסו לארץ.

משה היה בחוץ, ולא נכנס לשם לא
גופו ולא עצמותיו. אלא נכנסה השכינה
לארץ. אחר שמששה מת וחזרה לבעלה
הראשון, ודאי הוא יעקב. מכאן נקבה

אנון שתין רברבן מעלמא עלאה הוון. (דף כב ע"א) ובהתוא
 דיוקנא אזלו במדברא וחד מנהון לא עאלו בארעא.
 אלא בניהון תולדין דלהון בדקא חיי דאנון תקונא
 דסיהרא. וכל עובדי ארעא תקונא דסיהרא הוה.

מושה שמש בסיהרא בעוד דאיהו בנופא ומני לה
 לרעותיה. כד אתפטר מהאי עלמא סליק
 בסליקו עלאה ברוחא קדישא ואתהדר ברוחא
 ליובלא עלאה ותמן אתדבקו באנון שיתין רבוא
 דהוון דיליה. מה דלא הוה בן ליצקב דהוה אתהדר
 ברוחא לגו שמטה מה דלא הוה בן בחייו (בנין) כיון
 דביתא אחרא הוה ליה.

וארעא קדישא בתקונא (דעלמא נ"א דלתתא) אתתקנת
 בחילא דלעילא. ועל דא לא אתחזון
 למתוי בלהו בחדא. אנון דעלמא עלאה הוון

לשון הקודש

באותם ששים רבוא שהיו שלוו. מה שלא
 היה בן ליצקב, שהוא חזר ברוח לתוף
 השמטה מה שלא היה כף בחייו, והיותו
 כיון שבית אחר היה לו.

וארץ הקדושה נתתקנה בתקון והעולם
 שלמטהו פכת שלמעלה. ועל זה לא ראוי
 להיות כלם כאחד. אלה של העולם
 העליון היו לבדם כלם ברוח, ואלה של

העליון. ובאותה הדמות הלכו במדבר,
 ואחד מהם לא נכנס לארץ, אלא בניחם
 תולדותיהם כראוי, שהם תקון הלבנה,
 וכל מעשי הארץ היו תקון הלבנה.

מושה שמש בלבנה בעוד שהוא בגוף
 וצוה אותה לרצונו, ובשנפטר מהעולם
 הנה, עלה בעליה עליונה ברוח הקדש,
 וחזר ברוח ליובל העליון (בנין), ושם נדבק

בְּלַחֲזוֹדֵיֶיהוּ כָּלְהוּ בְרוּחָא. וְאֲנֹן דְּעֵלְמָא תַּתָּאָה הֵוּ
 בְּלַחֲזוֹדֵיֶיהוּ כָּלְהוּ בְּנוּפָא. וְלֹא אֶתְחַזֵּן לְמַחְוֵי אֲלִין
 וְאֲלִין גּוֹ סִיחָרָא. אֶלָּא אֲלִין גּוֹ סִיחָרָא. וְאֲלִין לְבַר.
 לְנִתְרָא אֲלִין מִגּוֹ אֲלִין. וְכָלְהוּ דְּעֵאלוּ בְּאַרְעָא דִּיּוֹקְנָא
 דְּקַדְמָאֵי הֵוּ. וְלֹא הֵוּ בְּסִלְיָו עֲלָאָה בְּזוֹתֵיֶיהוּ. בְּנִין
 דְּלֹא יֵהֵא דְרָא וְלֹא הָוָה מִקְדַּמַּת דְּנָא כְּאֲנֹן קַדְמָאֵי
 דְּאֶתְחַזֵּיא לְחֹזֵן זִיו יְקָרָא דְּמֵאֲרִיחֹן אֲפִין בְּאַפִּין.

יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בְּנִשְׁוֵי בְּנוּפָא. לְבַתָּר אֶתְדַבֵּק רוּחָא
 בְרוּחָא. מֹשֶׁה אֶתְפָּרַשׁ מֵאֶתְתִּיָּה וְשָׁמַשׁ כַּד
 אִיהוּ בְּנוּפָא בְּתַהוּוֹא רוּחָא קַדִּישָׁא. לְבַתָּר אֶתְדַבֵּק
 רוּחָא בְרוּחָא עֲלָאָה טְמִירָא דְלְעִילָא. וְכָל הֲרֵגִין הֵוּ
 מִתְדַבְּקֵן כָּלְהוּ כְּתָדָא. רוּחָא דְּמֹשֶׁה דִּיּוֹבְלָא אִיהוּ
 גּוּפִיָּה דְשִׁמְטָה. רוּחָא דְיַעֲקֹב לְאֶתְדַבְּקָא בְּשִׁמְטָה,
 גּוּפִיָּה דְנִשְׁוֵי הָוָה בְּתַאי עֵלְמָא. כָּל אֲנֹן נְהוּרִין

 לשון הקודש

יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בְּנִשְׁוֵי בְּנוּפָא, אַחַר כֵּן
 נִדְבַק רוּחַ בְּרוּחַ. מֹשֶׁה נִפְרַד מֵאַשְׁתּוֹ
 וְשָׁמַשׁ כְּשֶׁהוּא בְּנוּפָא בְּאוֹתָהּ רוּחַ קְדוּשָׁה.
 אַחַר כֵּן נִדְבַק רוּחַ בְּרוּחַ עֲלִיּוֹנָה טְמִירָה
 שֶׁל מַעְלָה, וְכָל הַדְּרָגוֹת הֵינּוּ נִדְבָקִים כְּלַן
 בְּאַחֶרֶד. רוּחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הֵיטָּ מְהִיבֵל, גּוּפוֹ
 מִהַשְׁמַטָּה. רוּחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב לְהִתְדַבֵּק
 בְּשִׁמְטָה. גּוּף שֶׁל נִשְׁוֵי הָיָה בְּעוֹלָם
 הָזֶה. כָּל אוֹתָם מְאוּרוֹת עֲלִיּוֹנִים בְּדַמּוֹת

הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הֵינּוּ כְּלָם לְבָדָם בְּנוּפָא,
 וְלֹא רְאוּיִים לְהִיּוֹת אֵלָה וְאֵלָה בְּתוֹךְ
 הַלְבָנָה, אֵלָּא אֵלָה תוֹךְ הַלְבָנָה וְאֵלָה
 בְּחוּץ, לְהֵאִיר אֵלָה מִתּוֹךְ אֵלָה. וְכָלָם
 שְׂנוּבְנִים בְּאַרְצֵן, דַּמּוֹת הֵרָאשׁוּנִים הֵינּוּ,
 וְלֹא הֵינּוּ בְּעֲלִיָּה עֲלִיּוֹנָה כְּמוֹתָם, בְּגִלְל
 שְׁלֹא יֵהֵי דוֹר וְלֹא הָיָה מִקְדָּם כְּמוֹ
 אוֹתָם רְאוּשׁוֹנִים שְׁנִירָאָה לָהֶם זִיו כְּבוֹד
 רַבּוֹנָם פְּנִים בְּפְנִים.

עֲלֵאִין בְּדִיוקְנָא דְלֵהוֹן לְתַתָּא בְּאַרְעָא (נ"א בְּדִיוקְנָא דְלֵהוֹן
 לְתַתָּא מִנְהוֹן בְּדִיוקְנָא דְלֵהוֹן לְתַתָּא בְּאַרְעָא) וְכִלְהוּ תְלִיין בְּרַקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם. הָבָא רָזָא דְתַרִין שְׁמָהוֹן כְּלִילָן בְּחֻדָּא
 וְשִׁכְלוּלָא דְלֵהוֹן תְּלַתָּא וְאַתְהֵדְרָן לְחַד דָּא לְקַבֵּל דָּא.
 וְאַיְהוּ שְׁמָא גְלִיפָא מְחַקְקָא כְּלִילָן בְּהַאי בְּרָזָא
 דְמַהִימְנוּתָא:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם (תהלים כה) סוּד יִי לִירָאִין
 וְגו' פֶּתַח הַהוּא סָבָא דְסַבִּין וְאָמַר, שְׁמַעוֹן
 שְׁמַעוֹן מָאן הוּא דְאָמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם.
 (וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים) מָאן נִיְהוּ הָבָא הַאי אֱלֹהִים. אִדְחַכִּי פֶּרַח
 הַהוּא סָבָא דְסַבִּין וְלֹא חָמָא לִיה. וְכַמָּה דְשְׁמַע רַבִּי
 שְׁמַעוֹן דְיַהוּה קָרִי לִיה שְׁמַעוֹן וְלֹא רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר
 לְחַבְרֵי וַדָּאי הַאי הוּא קַדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא דְאֶתְמַר
 בִּיה (דְנִיאל ז) וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב. הָא כַּעַן אִיְהוּ שְׁעַתָּא

לשון הקודש

הַזְקֵנִים וְאָמַר: שְׁמַעוֹן שְׁמַעוֹן, מִי הוּא
 שְׁאָמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם? מִיְהוּ
 כָּאן אֱלֹהִים זֶה? בֵּין כּוּף פֶּרַח אוֹתוֹ וְכֵן
 הַזְקֵנִים וְלֹא רָאָה אוֹתוֹ. וְכַמּוֹ שְׁשַׁמַּע רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, שְׁהִיָּה קוֹרָא לוֹ שְׁמַעוֹן וְלֹא רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, אָמַר לְחַבְרֵי: וַדָּאי זֶהוּ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שְׁנַאֲמַר בּוֹ (דְנִיאל ז) וְעַתִּיק
 הַיָּמִים יוֹשֵׁב. הָרִי כַּעַת זֹהִי שְׁעָה לְפֶתַח

שְׁלָהֶם לְמַטָּה בְּאַרְצֵן וְנִיא בְּדַמוּתָם לְמַטָּה מִהֶם
 בְּדַמוּתָם לְמַטָּה בְּאַרְצֵן, וְכִלְמֵ תְלִוּיִים בְּרַקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם. כָּאן סוּד שֶׁל שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּלוּלִים
 בְּאַחַד וְתַקוּנָם שְׁלִשָּׁה, וְחוּזְרִים לְאַחַד זֶה
 כְּנֶגֶד זֶה. וְהוּא שֵׁם גְּלוּף חֲקוּק כְּלוּלִים
 בְּסוּד זֶה שֶׁל הָאֱמוּנָה.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם. סוּד הִ'
 לִירָאִין וְגו' (תהלים כה). פֶּתַח אֵתוֹ וְכֵן

לְמִפְתַּח בְּהַאי רָזָא. וְיִדְאֵי הָכָא אֵית רָזָא דְלֹא
אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְאַתְנַלְיָא. וּכְעַן מִשְׁמַע דְרִשׁוּתָא
אֲתִיְהִיב לְאַתְנַלְיָא.

פִּתְחָא וְאָמַר לְמַלְכָא דְהוּהָ לִיה פְּמָה בְנֵינִין לְמַכְנֵי.
וְהוּהָ לִיה אוֹמְנָא. וְהָהוּא אוֹמְנָא לָא הָהָה
עֶבֶד מְדַעַם אֱלָא מְרִשׁוֹ דְמַלְכָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר.
(משלי ח) וְאֶהְיָ אֶצְלוֹ אֱמוּנָא. מַלְכָא וְדֵאֵי אֵיְהוּ חֲכָמָה
עֲלָאָה לְעִילָא. וְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא (אֵיְהוּ) מַלְכָא
לְתַתָּא. אֱלֹהִים אוֹמְנָא לְעִילָא וְדֵא אֵימָא עֲלָאָה.
אֱלֹהִים אוֹמְנָא לְתַתָּא וְדֵא שְׂכִינְתָא דְלְתַתָּא.

וְאַתְתָּא לִית לָהּ רְשׁוֹ לְמַעְבַּד מְדַעַם בְּלֹא רִשׁוּת
בְּעֲלָהּ. וְכָל בְנֵינִין דְהוּוּ בְּאַרְחָא אֲצִילוּתָא
הָהָה אָמַר אֲפִ"א בְּאַמִּירָה לְגַבֵּי אֲפִ"א יְהֵא כְדִין וְכְדִין.
וּמִיד הוּהָ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר

לשון הקודש

עליונה למעלה, ועמוד האמצעי והוא
מלך למטה. אלהים אמן למעלה, וזו
אם העליונה. אלהים אמן למטה, וזו
שכינה שלמטה.

ולאשה אין רשות לעשות דבר בלי
רשות בעלה, וכל הבנינים שהיו בדרך
אצילות, הנה אומר אפ"א באמירה
לאפ"א, יהיה בזה וכו', ומיד נהיה, כמו

בסוד הנה, שודאי יש כאן סוד שלא נתן
רשות להתגלות, וכעת משמע שנתנה
רשות להתגלות.

פתח ואמר, (משל) למלך שהיו לו כמה
בנינים לבנות והיה לו אמן, ואותו אמן
לא היה עושה דבר אלא מרשות
המלך, כמו שאתה אומר (משלי ח) ואהיה
אצלו אמן. המלך הוא ודאי חכמה

וַיְהִי אֹר. וַיֹּאמֶר הָוָה אָמַר לְאֱלֹהִים, יְהִי אֹר. מֵאֲרִי
 דְּבִנְיָנָא אִיהוּ אֹמַר וְאוּמְנָא עֶבֶד מִיָּד. וְהָכִי כָּל
 בְּנֵי־נִין בְּאַרְח אֲצִילוּתָא הָוָה אָמַר יְהִי רְקִיעַ, יְהִי
 מְאֲרַת, וְכֹלָא אֶתְעֵבֵד מִיָּד. כַּד מְטָא לְעֶלְמָא
 דְּפִרוּדָא דְּאִיהוּ עוֹלָם הַנְּבֻדָּלִים, אָמַר אוּמְנָא לְמֵאֲרִי
 בְּנֵי־נָא נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ. אָמַר מֵאֲרִי
 בְּנֵי־נָא וְדָאִי טַב הוּא לְמַעְבַּד לִיה. אֲבָל עֲתִיד הוּא
 לְמַחֲטִי קַמְדָּ בְּגִין דְּאִיהוּ כְּסִיל הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (משלי
 י) בֵּן חָכָם יִשְׁמַח אָב וּבֵן כְּסִיל תּוֹנֵת אָמוּ.

אִיהִי אָמְרָה בְּתַר דְּחֻבִּיה תְּלִיָּא בְּאַמְ"א וְלֹא
 בְּאַמְ"א אָנָּא בְּעֵינָא לְמַכְרִי לִיה בְּדִיוֹקְנָא
 דִּילִי. הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצִלְמוֹ וְלֹא בָּעָא לְאַשְׁתַּתְּפָא בִּיה אַמְ"א. בְּזִמְנָא דְּחַב
 מַה כְּתִיב (דף כב ע"ב) (ישעיה ב) וּבִפְשָׁעֵכֶם שִׁלַּחַת אִמְכֶם.

לשון הקודש

עֲתִיד הוּא לְחַטָּא לְפָנֶיךָ בְּגִלְל שְׁהוּא
 כְּסִיל. זְהוּ שְׁכַתוּב (שם י) בֵּן חָכָם יִשְׁמַח
 אָב וּבֵן כְּסִיל תּוֹנֵת אָמוּ.

חֵיָּא אָמְרָה, אַחַר שְׁחַטָּאוּ תְּלוּי בְּאַמְ"א
 וְלֹא בְּאַמְ"א, אֲנִי רוּצָה לְבְרָא אוֹתוֹ
 בְּדְמוּת שְׁלִי. זְהוּ שְׁכַתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, וְלֹא רָצָה לְשַׁתַּף בּוֹ
 אַמְ"א. בְּזִמְנָ שְׁחַטָּא מַה כְּתוּב? (ישעיה א)
 וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּחַת אִמְכֶם. אָמַר הַמֶּלֶךְ

שְׁנֹאֲמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר.
 וַיֹּאמֶר, הָיָה אֹמַר לְאֱלֹהִים יְהִי אֹר. בְּעַל
 הַבְּנִין הוּא אֹמַר, וְהָאֲמֵן עוֹשֶׂה מִיָּד. וְכַד
 כָּל הַבְּנֵי־נִים בְּדִרְדָּ אֲצִילוּת הָיָה אֹמַר
 יְהִי רְקִיעַ, יְהִי מְאֲרַת, וְהַכֹּל נַעֲשֶׂה מִיָּד.
 כְּשֶׁהִגִּיעַ לְעוֹלָם הַפִּרוּד, שְׁהוּא עוֹלָם
 הַנְּבֻדָּלִים, אָמַר הָאֲמֵן לְבַעַל הַבְּנִין,
 נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ. אָמַר בְּעַל
 הַבְּנִין, וְדָאִי טַב הוּא לְעִשְׂוֹתוֹ, אֲבָל

אָמַר מִלֵּבָא לְאַפֵּ"א וְלֹא אָמַרְתִּי לָךְ דְּעֵתִיד הוּא
 לְמַחְטִי. בְּהֵהוּא זְמַנָּא תְּרִיךְ לִיָּה וְתְרִיךְ אִפֵּ"א עִמִּיהָ.
 וּבְנִין דָּא כְּתוּב, (מְשַׁלִּי י) בֵּין חֲכָם יִשְׁמַח אֲב וּבֵין פְּסִיל
 תּוֹנַת אִמּוּ. בֵּין חֲכָם, דָּא אָדָם דְּאִיהוּ בְּאַרְח אֲעִילוּת.
 וּבֵין פְּסִיל, דָּא אָדָם דְּבְרִיאָה.

קָמוּ בְּלֵהוּ חֲבְרִיאָ וְאָמְרוּ רַבִּי רַבִּי, וְכִי אִית
 פִּירוּדָא בֵּין אִפֵּ"א וְאַפֵּ"א דְּמִסְטָרָא דְּאַפֵּ"א
 אִיהוּ בְּאַרְח אֲעִילוּת וּמִסְטָרָא דְּאַפֵּ"א בְּבְרִיאָה. אָמַר
 לֹון חֲבְרִיאָ חֲבְרִיאָ לֹאן הָכִי הוּא, דְּהָא אָדָם
 דְּאֲעִילוּתָא דְּכַר וְנוֹקְבָא הָוָה מִסְטָרָא דְּאַפֵּ"א וְאַפֵּ"א.
 וְדָא אִיהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר. יְהִי אֹר
 מִסְטָרָא דְּאַפֵּ"א, וַיְהִי אֹר מִסְטָרָא דְּאַפֵּ"א. וְדָא אִיהוּ
 אָדָם דּוּ פְּרָעוּפִין.

אַבְל לְהֵאִי לִית בִּיהַ עָלָם וּדְמוּת. אֵלָא אִפֵּ"א עֲלָאָה

לשון הקודש

אִפֵּ"א הוּא בְּדִרְךְ אֲעִילוּת וּמַעַד הָאִפֵּ"א
 בְּבְרִיאָה? אָמַר לְהֵם, חֲבָרִים חֲבָרִים, לֹא
 כְּךָ זֶה, שְׁחָרֵי אָדָם שָׁל אֲעִילוּת זְכַר
 וְנוֹקְבָה הִיָּה מַעַד אִפֵּ"א וְאַפֵּ"א, וְזֵהוּ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר. יְהִי אֹר
 מַעַד הָאִפֵּ"א, וַיְהִי אֹר מַעַד הָאִפֵּ"א. וְזֵהוּ
 אָדָם דּוּ פְּרָעוּפִים.

אַבְל לְזֵה אֵין פּוּ עָלָם וּדְמוּת, אֵלָא אִם

לְאַפֵּ"א, וְלֹא אָמַרְתִּי לָךְ שְׁעֵתִיד הוּא
 לְחֵטָא?! בְּאוּתוּ זְמַן גְּרִשׁ אוּתוּ וְגִרִשׁ אֵת
 אִמּוּ עִמּוּ. וְלִבְנ כְּתוּב (מְשַׁלִּי י) בֵּין חֲכָם
 יִשְׁמַח אֲב וּבֵין פְּסִיל תּוֹנַת אִמּוּ. בֵּין חֲכָם
 - זֶה אָדָם שְׁהוּא בְּדִרְךְ אֲעִילוּת. וּבֵין
 פְּסִיל - זֶה אָדָם שָׁל בְּרִיאָה.

קָמוּ כָל הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ, רַבִּי רַבִּי, וְכִי
 יֵשׁ פִּירוּדָא בֵּין אִפֵּ"א וְאַפֵּ"א, שְׁמַעַד שָׁל

הָיָה לִיחָה תַד כְּנֹי דְסָלִיק לְחוּשְׁבֵן אֱלֹהִים. וְהָיָה
 כְּנֹי אִיחָו אֹר וְחֻשְׁךְ. וּבְגִין הָיָה חֻשְׁךְ דְּהָיָה בְּהָיָה
 כְּנֹי, אָמַר אָבָא דְעֵתִיד לְמַחְטֵי לְאָדָם דְּאֶצִּילוּת (נ"א
 דְּבְרִיָּאָה) דְּאִיחָו אֹר לְבוּשׁ עֲלָא"ה (נ"א עֲלִיּוֹן).

וְהָיָה אִיחָו אֹר דְּבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְיוֹם
 רֵאשׁוֹן דְּגִנְזוּ לְצַדִּיקֵיָא. וְהָיָה חֻשְׁךְ דְּאֶתְבְּרִי
 בְיוֹמָא קְדָמָאָה לְרִשִׁיעֵיָא כְּמָה דְאֶתְ אָמַר, (שמואל א ב)
 וְרִשְׁעִים בְּחֻשְׁךְ יִדְמוּ, וּבְגִין הָיָה חֻשְׁךְ דְּהָיָה עֵתִיד
 לְמַחְטֵי לְהָיָה אֹר, לָא בְעָא אָבָא לְאֶשְׁתַּתְּפָא בֵיהּ.
 וּבְגִין דָּא אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּעֲלָמְנוּ הָיָה אֹר.
 בְּדְמוּתֵנוּ הָיָה חֻשְׁךְ דְּאִיחָו לְבוּשָׁא לְאֹר. בְּגִנְזָא
 דְּגִנְזָא דְּאִיחָו לְבוּשָׁא לְנִשְׁמָתָא דְּדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב
 י) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי. חָדוּ כְלָחוּ וְאָמְרוּ זַפָּאָה
 חוֹלְקָנָא דְּזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מַלְיָן דְּלָא אֶשְׁתַּמְעוּ עַד כְּעַן.

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א ב) וְרִשְׁעִים בְּחֻשְׁךְ
 יִדְמוּ, וּבְגִלְלֵי אוֹתוֹ חֻשְׁךְ שְׁהִיָּה עֵתִיד
 לְחַטָּא לְאוֹתוֹ אֹר, לָא רָצָה אָבָא
 לְהִשְׁתַּתֵּף בּוֹ. וּבְגִלְלֵי זֶה אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּעֲלָמְנוּ – אוֹתוֹ הָאֹר. בְּדְמוּתֵנוּ – אוֹתוֹ
 חֻשְׁךְ, שֶׁהוּא לְבוּשׁ לְאֹר, כְּמוֹ שֶׁגִּנְזָא הוּא
 לְבוּשׁ לְנִשְׁמָתָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (איוב י) עוֹר
 וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי. שְׁמַחוּ כָלֶם וְאָמְרוּ,
 אֲשֶׁרֵי חֲלַקְנוּ שְׁזַכִּינוּ לְשִׁמְעַ דְּבָרִים שְׁלָא

הָעֲלִינָה הִיָּה לָהּ כְּנֹי אֶחָד שְׁעוּלָה
 לְחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים, וְאוֹתוֹ כְּנֹי הוּא אֹר
 וְחֻשְׁךְ. וּבְגִלְלֵי אוֹתוֹ חֻשְׁךְ שְׁהִיָּה בְּאוֹתוֹ
 כְּנֹי, אָמַר אָבָא שְׁעֵתִיד לְחַטָּא לְאָדָם
 שֶׁל אֶצִּילוּת וְנִיָּא שֶׁל בְּרִיָּאָה שֶׁהוּא אֹר
 לְבוּשׁ עֲלִיּוֹן וְנִיָּא עֲלִיּוֹן.

וְזֶהוּ הָאֹר שֶׁבָרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁגִּנְזָא אוֹתוֹ לְצַדִּיקִים. וְאוֹתוֹ
 חֻשְׁךְ שֶׁנֶּבְרָא בְיוֹם הָרֵאשׁוֹן לְרִשְׁעִים,

פָּתַח עוֹד רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (דברים לב) **רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'. אָמַר חֲבֵרָיָא שְׁמַעוּ מַלְיָן עֲתִיקוֹן דְּבָעִינָא לְגַלְאָה בְּתַר דְּאֲתִיְהִיב רְשׁוּ עֲלָאָה לְמִימַר. מָאִי נִיהוּ דְּאָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא. אָלָא דָּא הוּא עֵילַת עַל כָּל עֲלָאִין. הֵהוּא דְּאֲתִקְרִי עֲלַת הָעֲלֹת עֲלַת מַאֲלִין עֲלֹת. דְּלֹא יַעֲבִיד חַד מַאֲלִין עֲלֹת שׁוּם עׁוֹבְדָא עַד דְּנָטִיל רְשׁוֹת מִהֵהוּא דְּעֵלִיָּה. כְּמָה דְּאֻקִּימָנָא לְעֵילָא בְּנַעֲשָׂה אָדָם.**

נַעֲשָׂה וּדְאִי. עַל תְּרִין אֲתָמַר. דְּאָמַר דָּא לְהֵהוּא דְּלְעֵילָא מִינִיָּה נַעֲשָׂה. וְלֹא עָבִיד מְדַעַם אָלָא בְּרִשׁוֹ וְאֲמִירָה מִהֵהוּא דְּלְעֵילָא מִינִיָּה. וְהֵהוּא דְּלְעֵילָא מִינִיָּה לָא עָבִיד מְדַעַם עַד דְּנָטִיל עֵצָה מִחֲבֵרִיָּה. אָבַל הֵהוּא דְּאֲתִקְרִי עֲלַת עַל כָּל עֲלֹת

לשון הקודש

נשמעו עד עתה.

מהעלות הללו שום מעשה עד שיקח רשות מאותו שעליו, כמו שבארנו למעלה בנעשה אדם.

נַעֲשָׂה וּדְאִי. על שנים נאמר. שאמר זה לאותו שלמעלה ממנו נעשה. ולא עושה דבר אלא ברשות ואמירה מאותו שלמעלה ממנו. ואותו שלמעלה ממנו לא עושה דבר עד שלוקח עצה מחברו. אבל אותו שנקרא עלת על כל עלות,

פָּתַח עוֹד רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (דברים לב) **רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'. אָמַר, חֲבֵרִים שְׁמַעוּ דְּבָרִים עֲתִיקִים שְׂרָצִיתִי לְגַלּוֹת אַחַר שְׁנַתְנָה וְלִין רְשׁוֹת עֲלִינָה לֹמַר. מִי זֶה שְׁאָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא? אָלָא זֶהוּ עֲלַת עַל כָּל הָעֲלִינִים, אוֹתוֹ שְׁנַקְרָא עֲלַת הָעֲלֹת, עֲלַת מִהֵעֲלֹת הָאֵלָה, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה אַחַד**

דְּלִית לְעִילָא מְנִיָּה וְלֹא לְתַתָּא שְׁוֵה לִיָּה. כְּמַה דְּאַתְּ
 אָמַר, (ישעיה מ) וְאֵל מִי תִדְמִיּוּנִי וְאַשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ.
 אָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדִי,
 דְּנָטִיל עֵצָה מְנִיָּה. כְּנִוּוּנָא דֶּהְהוּא דְּאָמַר וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם.

קָמּוּ בְּלִהוּ חֲבֵרֵיִיא וְאָמְרוּ רַבִּי הֵב לָנָא רְשׁוֹ
 לְמַלְלָא בְּהַאי אַתֵּר. אָמְרוּ וְהָא לָא אוֹקְמַת
 לְעִילָא דְּעֵלּוֹת הָעֵלּוֹת אָמַר לְכַת"ר נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר
 לֹון הֵוּ שְׁמַעִין אוּדְנִיִּכוּ מַה דְּפּוֹמְכוֹן מְמַלְלָן. וְהָא
 לָא אָמְרִית לְכוּ הַשְׁתָּא דְּאִית דְּאַתְקְרִי עֲלֵת הָעֵלּוֹת
 וְלֹאוּ אִיהוּ הֶהוּא דְּאַתְקְרִי עֲלֵת עַל כָּל עֵלּוֹת. דְּלְעֵלַת
 עַל כָּל עֵלּוֹת לִית לִיָּה תְנִינָא דְּנָטִיל עֵצָה מְנִיָּה
 דְּאִיהוּ יְחִיד קְדָם כְּלָא וְלִית לִיָּה שׁוֹתְפָא.

לשון הקודש

בארף למעלה ממנו ולא למטה שוה לו,
 כמו שנאמר (ישעיה מ) ואל מי תדמיוני
 ואשוה יאמר קדוש. אמר, ראו עתה כי
 אני אני הוא ואין אלהים עמדי, שלוקח
 ממנו עצה, כמו שאותו שאמר ויאמר
 אלהים נעשה אדם.
 קמו כל החברים ואמרו, רבי, תן לנו
 רשות לדבר במקום זה. אמרו, והרי לא

בארף למעלה ממנו ולא למטה שוה לו,
 כמו שנאמר (ישעיה מ) ואל מי תדמיוני
 ואשוה יאמר קדוש. אמר, ראו עתה כי
 אני אני הוא ואין אלהים עמדי, שלוקח
 ממנו עצה, כמו שאותו שאמר ויאמר
 אלהים נעשה אדם.

קמו כל החברים ואמרו, רבי, תן לנו
 רשות לדבר במקום זה. אמרו, והרי לא

וּבְגִין דָּא אָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין
 אֱלֹהִים עִמָּדֵי דְנִטִּיל עֵצָה מִנִּיהּ, דְּלֹא אֵית
 לִיהּ תְּנִינָא וְלֹא שׁוּתְפָא וְלֹא חוּשְׁפָנָא. דְּאֵית אַחַד
 בְּשִׁתּוּף בְּגוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא וְאַתְמָר בְּהוּן (ישעיה נא) כִּי
 אַחַד קְרֵאתִיו אֲבָל אֵיהוּ חַד בְּלֹא חֶשְׁבֹן וְלֹא שְׁתוּף.
 וּבְגִין דָּא אָמַר וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדֵי. קָמוּ בְּלֵהוּ
 וְאַשְׁתַּטְּחוּ קַמֵּיהּ וְאָמְרוּ וּפָאָה בַר נֶשׁ דְּמֵאֲרִיהּ
 אֶסְתַּבֵּם עִמֵּיהּ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין דְּלֹא הוּוּ מִתְּגַלְיִין
 לְמִלְאֲכֵינָא קְדִישָׁיָא.

אָמַר לֹון תְּבַרְיָא, אֵית לֹן לְאַשְׁלָמָא קְרֵא, דְּכַפָּה
 רְזִין טְמִירִין אֵית בְּהֵאֵי קְרֵא. (דברים לב) אֲנִי
 אֶמִית וְאַחִיָּה וְגו' אֲנִי אֶמִית וְאַחִיָּה בְּסַפִּירִין. אַחִיָּה
 מְסַטְרָא דִּימִינָא חַיִּי. וּמְסַטְרָא דְשְׂמֵאלָא מוֹתָא. וְאִי
 לֹא אֶסְתַּבֵּם תְּרוּיָהוּ בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא לֹא

לשון הקודש

מִסְכָּים עִמּוּ לְגַלּוֹת סוּדוֹת טְמִירִים שְׁלֹא
 הָיוּ מִתְּגַלִּים לְמִלְאָכִים קְדוּשִׁים.
 אָמַר לָהֶם, חֲבֵרִים, יֵשׁ לָנוּ לְהַשְׁלִים
 הַפְּסוּק, שְׁכַמָּה סוּדוֹת טְמִירִים יֵשׁ
 בְּפִסּוּק הַזֶּה (דברים לב) אֲנִי אֶמִית וְאַחִיָּה
 וְגו'. אֲנִי אֶמִית וְאַחִיָּה – בְּסַפִּירוֹת. אַחִיָּה
 – מַצַּד שֶׁל הַיְמִינִ חַיִּים, וּמַצַּד הַשְּׂמֵאל
 מוֹת. וְאִם לֹא מְסַכְּמִים שְׁנֵיהֶם עִם עַמּוּד

וְלִכְן אָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
 וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדֵי, שְׁלֹוֹקָת מְפָנּוּ עֵצָה,
 שְׂאִין לוֹ שְׁנֵי וְלֹא שְׁתָּף וְלֹא חֶשְׁבֹון. שְׁנֵי
 אַחַד בְּשִׁתּוּף כְּמוֹ זָכָר וְנוֹקְבָה, וְנֵאמַר
 בָּהֶם (שם נא) כִּי אַחַד קְרֵאתִיו, אֲבָל הוּא
 אַחַד בְּלֵי חֶשְׁבֹון וְלֹא שְׁתוּף, וְלִכְן אָמַר
 וְאִין אֱלֹהִים עִמָּדֵי. קָמוּ כָלֶם וְהִשְׁתַּטְּחוּ
 לְפָנָיו וְאָמְרוּ, אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שְׂרַבּוּנוּ

אֶתְקַיִם דִּינָא. דְּאֲנִינן בְּמוֹתָב תִּלְתָּא כְּתָא. וְלִזְמַנִּין
 (דף נב ע"א) אֶסְתַּכְּמוּ תִלְתָּא לְמַעַבְד דִּינָא, וְיִיתִי י"ד (מִינָא)
 דְּאִיהִי פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים דְּאִיהוּ יְהוּ"ה יו"ד ה"א
 וּא"ו ה"א. וְדָא שְׁכִינְתָּא אֶתְקָרִי יַד יָמִין מְסֻטָּא
 דְּחַס"ד. יַד שְׁמַאל מְסֻטָּא דְּגְבוּרָה. יַד יְהוּ"ה מְסֻטָּא
 דְּעִמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא. כַּד בַּר נֶשׁ תָּב בְּתִיּוּבְתָא הָאִי
 יַד שְׁוִיב לִיה מִן דִּינָא. אָבֵל כַּד דָּן עֲלֵת עַל כָּל
 הָעֲלוֹת אֶתְמַר בֵּיה וְאִין מִיְדֵי מַצִּיל.

וְעוֹד תִּלְתַּת זְמַנִּין אֶתְמַר בְּהָא קָרָא אֲנִי אֲנִי אֲנִי.
 דְּאִית בְּהוֹן א' א' א' י' י' י'. דְּאֶתְרַמְיִזוּ בְּיו"ד
 ה"י וּא"ו ה"י, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א. וְאִית בְּהוֹן ג' ווִין
 ו' ו' ו' וְאֶתְחִיָּה וְאֲנִי וְאִין דְּאֶתְרַמְיִזוּ בְּאֵלִין שְׁמַחֵן.
 וְעַם כָּל דָּא דְּהָאִי קָרָא הָא אִוְקְמוּהָ חֲבַרְיָא לְגַבֵּי
 אֱלֹהִים אַחֲרִים. בְּמָה דְּאֶתְ אָמַר רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי

לשון הקודש

נֶאמַר בּוּ וְאִין מִיְדֵי מַצִּיל.
 וְעוֹד, שְׁלֹש פְּעָמִים נֶאמַר בְּפִסּוּק זֶה אֲנִי
 אֲנִי אֲנִי, שְׁנַיִש בְּהֵם א' א' א' י' י' י',
 שְׁנַרְמְזוּ בְּיו"ד ה"י וּא"ו ה"י יו"ד ה"א וּא"ו
 ה"א. וְנִש בְּהֵם שְׁלֹש ווִים, ו' ו' ו' –
 וְאֶתְחִיָּה וְאֲנִי וְאִין – שְׁנַרְמְזוּ בְּשִׁמּוֹת
 הָאֱלֹהִים. וְעַם כָּל זֶה שְׁתַּרְי בְּאֵרוֹ אֵת
 הַפִּסּוּק הַזֶּה הַחֲבַרְיִים אֶעֱלֵ אֱלֹהִים
 אַחֲרֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁנֶאמַר רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי

הָאֲמַצְעִי, לֹא מִתְקַיִם הַדִּין, שֶׁהֵם בְּמוֹשֵׁב
 שְׁלֹשָׁה בְּאַחַד. וְלִפְעָמִים מְסַפִּימִים
 שְׁלֹשָׁה לַעֲשׂוֹת דִּין, וְנִבְא יו"ד וְיָמִין שְׁהִיא
 פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, שְׁהוּא יְהוּ"ה יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א. וְזוֹ שְׁכִינְתָּה נִקְרְאֵת יַד יָמִין
 מִצַּד חַס"ד. יַד שְׁמַאל מִצַּד הַגְּבוּרָה. יַד
 יְהוּ"ה מִצַּד עִמּוּד הָאֲמַצְעִי. בְּשִׁבְנֵן אָדָם
 שָׁב בְּתִשּׁוּבָה, הַיָּד הַזֹּאת מַצִּילָה אוֹתוֹ
 מִהַדִּין. אָבֵל בְּשִׁדְדֵן עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת,

אֲנִי הוּא, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ דְּאִתְמַר
 בְּהוּ אֲנִי וְה'ו'. וְאִין אֱלֹהִים עִמְדִי דָּא סַמְא"ל וְנַח"ש.
 אֲנִי אֲמִית וְאַחֵיהּ, אֲנִי אֲמִית בְּשְׂכִינְתֵי לְמָאן דְּאִיהוּ
 חֲתִיב. וְאֲנִי אַחֵיהּ בְּה לְמָאן דְּאִיהוּ זַכָּאי. וְאִין מְיָדִי
 מְצִיל דָּא י"ד יְהו"ה דְּאִיהוּ יְהו"ה, יו"ד ה"א וְא"ו ה"א
 וְאִיהוּ כּוּז"ו בּמוכס"ז כּוּז"ו וְכֹלָא קְשׁוּט. אֲבָל מַה
 דְּאִתְמַר לְעִילָא עֲלֵת עֲלָא דְּאִיהוּ עֲלֵת עַל כָּל
 הָעֲלֹת. וְהֵא רְזָא לָא אִתְמַסַּר לְכָל חֲפִימָא וְנִבְיָאָה
 (ג"א אֲבָל מַה דְּאִתְמַר לְעִילָא עַל עֲלָא דְּאִיהוּ עַל הָעֲלֹת הָאֵי רְזָא לָא אִתְמַסַּר אֲלָא לְכָל
 חֲפִימָא וְנִבְיָאָה).

תָּא תְּזִי, כַּמָּה עֲלֹת אֲנֹן סְתִימִין דְּאֲנֹן מִתְּלַבְּשִׁין
וְאֲנֹן מוֹרְכָבִין בְּסִפְרֵן, וְסִפְרֵן מְרַכְבָּה לְגַבֵּייהוּ,
דְּאֲנֹן טְמִירִין מִמַּחֲשַׁבְתָּא דְּבִנֵי נָשָׂא, וְעֲלִייהוּ אִתְמַר
כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר וְגו'. נְהוֹרִין (קהלת ה')

לשון הקודש

העלות, והסוד הזה לא נמסר לכל חכם
 ונביא ונ"א אבל מה שנאמר למעלה על עליון
 שהוא על העלות, הסוד הזה לא נמסר אלא לכל
 חכם ונביא.

בא ראה כמה עלות הם נסתרים שהם
 מתלבשים והם מרכבים בספירות,
 והספירות מרכבה להם, שהם טמירים
 ממחשבת בני אדם, ועליהם נאמר (קהלת
 ה) **כִּי גְבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר וְגו'. אורות**

אני הוא – זה הקדוש ברוך הוא ושכינתו
 שנאמר בהם אני וה'ו'. ואין אלהים עמדי
 – זה סמא"ל ונח"ש. אני אמת ואחיה –
 אני אמת בשכינתי למי שהוא רשע,
 ואני אחיה בה את מי שהוא צדיק. ואין
 מדי מציל – זה י"ד יהו"ה שהוא יהו"ה
 יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והוא כוּז"ו במוכס"ז
 כוּז"ו, והכל אמת. אבל מה שנתבאר
 למעלה עלת העליון שהוא עלת על כל

מִצוּחֶצְחִין אֵלֶיךָ עַל אֵלֶיךָ. וְאֵלֶיךָ דְמִקְבְּלִין אֲנִי
 חֲשׂוֹכִין מֵאַחֲרַיִךְ דְּעֲלִייהוּ דְמִקְבְּלִין מִנִּייהוּ. וְעַלְתָּ (על
 בל) הָעֲלוֹת לֵית נְהוּרָא קַיִמָּא קַמִּיה דְכָל נְהוּרִין
 מִתְחַשְׁבֵּן קַמִּיה.

השלמה מההשמטות (סימן ל"ג)

זִין מָא עֲבִידְתִּיה, כְּמִנְיָן יְמֵי הַשְּׁבוּעַ. לְלַמְדֵךְ שְׁכַל
 יוֹם יֵשׁ לוֹ בְּתָ. וּמָא עֲבִידְתִּיה חֲכָא לְלַמְדֵךְ
 שְׁכַשְׁמ שֵׁישׁ חֲכָמָה גְדוּלָה בְּאוּזֵן לְאִין תְּכַלִּית, כְּךָ
 יֵשׁ חֲכָתָ הַהוּא בְּכָל הָאֲבָרִים, וּמָא אֲבָרִים, שְׁבַע
 שֵׁישׁ בְּאָדָם. דְכָתִיב כִּי בְּצַלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת
 הָאָדָם. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

רַעֲיָא מְהִימָנָא

השלמה מההשמטות (סימן ד)

אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא בְּתָר דְאָמַר (בְּרֵאשִׁית א) נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ מָא נִיהוּ דְאָמַר לְבְתָר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, אָמַר לִיה מָה דְאוֹקְמוּהָ עַל דָּא מְאָרִי מִתְנִיתִין

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בְּכָל הָאֲבָרִים. וְאִיזָה אֲבָרִים? שְׁבַע שֵׁישׁ
 בְּאָדָם, שְׁכַתּוּב (בראשית ט) כִּי בְּצַלְם אֱלֹהִים
 עָשָׂה אֶת הָאָדָם:
 רַעֲיָא מְהִימָנָא

אָמַר לוֹ, מְנוּרָה הַקּוֹדֵשׁ, אַחַר שְׁאָמַר
 (בראשית א) נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ,
 מָהוּ שְׁאָמַר אַחַר כְּךָ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּצַלְמוֹ? אָמַר לוֹ, מָה שְׁבַעֲרֵו עַל
 כְּךָ בְּעֲלֵי הַמְשָׁנָה, שְׁמַהֲם אָמְרוּ וַנִּבְרָא,

מִצְחֶצְחִים אֵלֶה עַל אֵלֶה. וְאֵלֶה
 שְׁמִקְבְּלִים הֵם חֲשׂוֹכִים מֵאַחֲרֵים
 שְׁעֲלִיהֶם שְׁמִקְבְּלִים מֵהֶם. וְלַעֲלַת וְעַל כָּלוּ
 הָעֲלוֹת אִין אֹר עוֹמַד לְפָנָיו, שְׁכַל
 הָאוֹרוֹת חֲשׂוֹכִים לְפָנָיו.

זִין, מָה מַעֲשָׂהוּ? כְּמִנְיָן יְמוֹת הַשְּׁבוּעַ,
 לְלַמְדֵךְ שְׁכַל יוֹם יֵשׁ לוֹ בְּתָ. וּמָה מַעֲשָׂהוּ
 כְּאִין? לְלַמְדֵךְ שְׁכַשְׁמ שֵׁישׁ חֲכָמָה גְדוּלָה
 בְּאוּזֵן לְאִין תְּכַלִּית, כְּךָ יֵשׁ חֲכָתָ הַהוּא